

[I. A. Hansen.]

fra de Bevægelser paa de militære Driftsbudgetter, som er en Følge af Reguleringer af Lønninger m. v., eller som skyldes Prissvingninger paa Forbrugsartikler, f. Eks. Kostforplejning, Fourage og Benzin m. v., skal Udgifterne til Hær og Flaade tilligemed Anskaffelse og Fornyelse af Krigsmateriel holdes paa 24 Mill. Kr., henholdsvis 11,5 Mill. Kr. aarligt, heri indbefattet den Forøgelse af Ventepenge og Pensioner, der er en Følge af denne Lovs Gennemførelse, dog at der uden særlig Bevilling paa de aarlige Finanslove kan foretages Omposteringer fra en Konto til en anden.

Vi tillægger, som jeg sagde før, disse Bestemmelser en overordentlig Vægt. Gennem disse Paragraffer er det ikke alene sagt, at de her nævnte Beløb paa henholdsvis 24 og 11,5 Mill. Kr. ikke maa overskrides, men det er ogsaa sagt, at de skal bruges til Hærens og Flaadens Tarv. Vi venter, at disse Bestemmelser, naar de nu om kort Tid vedtages med Regeringspartiernes Stemmer, vil skabe Ro om Hær- og Flaadebudgetterne, den Ro, som vi i en Aarrække haardt har savnet her paa denne Rigsdag.

Efter Vedtagelsen af de to Forslag, indeholdende disse Bestemmelser, er der ikke længere Plads for Finanslovmanipulationer eller administrativ Sabotage overfor de militære Budgetter. De Mænd, som har Ansvaret for Hærens og Flaadens forsvarlige Røgt, ved, hvad de kan bruge som en samlet Sum, og hvordan den skal bruges, det faar de selv Raaderet over. Baade sagligt og rent politisk anser vi for vort Vedkommende dette for at være en stor Fordel.

Men Ro om Forsvarsspørgsmaalet, det bliver der ikke, siger man; Ro om Forsvarsspørgsmaalet, det bliver der ikke, selv om disse Forslag vedtages af et overvældende Flertal i begge Ting og efter Regeringens Anbefaling. Ja, det blev sagt i Landstinget baade af Regeringspartiernes Ordførere og af den højtærede Forsvarsminister, at Ro, det bliver der ikke, Regeringen kommer igen med sit Afrustningsforslag. Jeg ser, dens Aviser er meget ivrige efter at proklamere dette. Det er Rosinen i Pølsen, at endelig ingen i dette Folk maa bilde sig ind, at der bliver Ro om Forsvarssagen i Danmark, selv om disse Lovforslag vedtages med Regeringens Stemmer og med Regeringens Anbefaling. Afrustningsforslaget skal trave.

Jeg hørte som Tilhører under Forhandlingerne i det andet høje Ting, at dette var afgørende for den Stilling, det konservative Partis Ordfører, Hr. Ellinger, indtog til de foreliggende Forslag. Jeg hørte ham sige,

at det havde hele Tiden været en Forudsætning for hans og hans Partis Tilslutning til en ny og billigere Militærordning, at alle Partier ikke alene stemte for den, men ogsaa akkviescerede ved den, saaledes at der i en Aarrække skabtes politisk Ro om Sagen. Vi fra vor Side havde ogsaa gerne set dette. Vi havde for øvrigt ogsaa meget gerne set, at det konservative Parti, selv uden denne Betingelse, havde kunnet give sin Tilslutning til de foreliggende Forslag — nogen stor økonomisk eller principiel eller saglig Afstand synes der jo efter Hr. Landstingsmand Ellingers Ordførelse ikke at have været mellem dem og os i det afgørende Øjeblik. Vi havde meget gerne set disse Forslag blive vedtaget af en enig Rigsdag — det havde givet dem en væsentlig forøget Styrke i den kommende Tid —, men saaledes har det altsaa ikke kunnet være. Det konservative Folkeparti har ikke ønsket at være med, og saaledes fremtræder disse Forslag, naar de om faa Dage er Lov, kun som vedtagne af tre Partier.

Regeringen vil fremsætte sit Afrustningsforslag igen! Ja, jeg maa sige, at det afskrækker os ikke ligefrem at skulle se denne Hest en Gang endnu. Lad den højtærede Regering komme med sit Afrustningsforslag; hvis den endelig ikke kan holde sig tilbage! Naar dens Partier i Dag eller i Morgen — jeg ved ikke, hvornaar det bliver — alle som een Mand har stemt for disse Forslag, saa tror jeg ikke, der er meget agitatorisk Krudt i Afrustningsforslaget. Bordet fanger, ogsaa naar det gælder Stemmeafgivning i Rigsdagen.

Jeg har hørt den højtærede Forsvarsminister og hans Ordfører i Landstinget højt og dyrt forsikre, at de kun har stemt for Besparelsen af de 6 Mill. Kr., kun for denne Besparelse, men alt det andet, selve Ordningen, den har de ikke noget med at gøre; den har de ingen Respekt for, den har de intet Ansvar for. Aa jo! De har haft med den at gøre. De har haft det med den at gøre, at Forsvarsministeren har været Medarbejder ved Forslagenes Udarbejdelse, han har baade føjet til og trukket fra. Den højtærede Regering har stillet visse Betingelser for at acceptere Forslagene og for at anbefale Regeringspartierne at stemme for disse Forslag. Disse Betingelser er opfyldt. Men naar Aftale paa saadan Maade er truffet mellem politiske Partier, saa binder de. De binder til fælles Ansvar. Idet Regeringen accepterer disse to Militærforslag, paatager den sig Medansvaret for dem og forpligter sig til loyalt at administrere dem efter deres Aand og Indhold.